

за неговия животъ, ако покрай редовнитѣ професорски сили въ него четѣха лекции и развиваха научна дѣятелность хора като Ив. Гюзелевъ, единственъ физикъ и математикъ у насъ съ философски интереси, авторъ на нѣколко цѣнни философски трактати; Ив. Ев. Гешовъ, човѣкъ съ голѣма ерудиция по економически и финансови въпроси; Д-ръ Ст. Даневъ, единъ отъ най-добритѣ, научно образовани и неопетнени наши дипломати; Пенчо Славейковъ — който разбира и познава новата нѣмската литература както никой отъ цѣлата тълпа „слѣдвали“ по литература въ Германия; Стоянъ Михайловски, отличенъ познавачъ на по-старата френска литература и на латинската и гръцка проза (историография), а така също и по-млади, но не по-малко вѣщи въ своята областъ хора — като Кирилъ Поповъ, Андрей Ляпчевъ и други.

*

Още по-полезенъ би могълъ да бѣде нашия университетъ чрѣзъ второто срѣдство. Като вербува млади учени и ги поставя въ служба на една опрѣдѣлена задача, за да имъ даде възможность по първи извори да изучаватъ извѣстни области или отдѣлни проблеми, той ще бѣде прѣкъ виновникъ за създаване научни сили. Тия млади хора, оставени на университетски занятия, слѣдъ десетина години ще прѣдставяватъ отъ себе си добри научни изслѣдователи; но извънъ университета: — по канцелариитѣ, срѣднитѣ училища или редакциитѣ на вѣстниците тѣ би се вдребнили и би изгубили всека връзка съ науката, както и дѣйствително става съ множество тѣхни събратия, все